

siddet en Enke eller en anden Ejer eller Ejere, som ikke ønske det ombygget, og som kunde sidde i den Ejendom i mange Aar, hvis ikke der skete Nybygninger ved Siden af, saa mener jeg, at man skal være varsom med at paabebyrde vedkommende Ejere eller Ejere for store Bekostninger, som Vedkommende slet ikke ere interesserede i.

Jeg skal for øvrigt ikke fordybe mig i Enkeltheder, men anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Christiansen: Jeg vil ligesom det ærede kongevalgte Medlem (Berthelsen), der nu havde Ordet, erindre om den lange Tid, det Forslag, som her foreligger, har været under Udarbejdelse. Det Fællesudvalg, som har bestaaet, har været sammensat af Arkitekter, Jurister og praktiske Haandværkere, dels Mestres og dels Svendes, og jeg véd, at man gennem de mange Aar, der ere anvendte paa at udarbejde dette Forslag, er gaaet meget grundigt til Værks, og ikke alene, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) sagde, har bygget det op paa de bestaaende Bygningslove for København og de Regler, der tidligere have været gældende og endnu ere gældende her, men man har ogsaa søgt sine Forbilleder i de mest fremskredne Byer i Udlandet og taget de Regler, der ere gældende for Bebyggelse af større Byer, til Udgangspunkt for hele det Arbejde, som her ligger for. Jeg havde den Ære en Tid, medens dette Fællesudvalg bestod, at være Medlem af det, lige mod Slutningen, og dér har jeg som sagt faaet det Indtryk bestyret, at man er gaaet meget grundigt til Værks. Jeg vilde anse det for ret farligt, hvis man i denne rent saglige kommunale Sag fra Rigsdagens Side indlod sig paa Smaaændringer, fordi man hist og her havde Betæneligheder, som naturligvis ogsaa indenfor Fællesudvalget og indenfor Kommunalbestyrelsen have været fremme og ere blevne drøftede og afvejede meget nøje, forinden Resultatet er blevet forelagt som Udkast til dette Lovforslag. Det fremgaar af disse Par Bemærkninger, jeg her har sagt, at jeg naturligvis vilde foretrække, at den højtærede Minister var kommen her til Tinget med Forslaget ganske i den Skikkelse, hvori Kommunalbestyrelsen har indsendt det. Jeg kan i ethvert Tilfælde ikke erkende, at de foreliggende principielle Ændringer fra Ministerens Side betyder en Fordel for Lovforslaget.

De Udtalelser, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) kom med, vare næsten alle baserede paa

Grundejerbetæneligheder. Men der er jo i en By som København ogsaa andre Mennesker end Grundejere, der er det store Begreb, man i al Almindelighed kalder for Skatteydere. De have ogsaa Interesser, som de bør have varetagne, naar en saadan Lov bringes til Verden. Jeg tror, at der i saa høj Grad som muligt bør tages Hensyn til den almene Befolkning fremfor specielt til de nuværende Grundejere, der jo ubestrideligt kunne siges alene gennem Byens Vækst at faa Fordele, som ikke andre erhvervende Klasser have.

Jeg vil gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger, idet jeg tillader mig at sige, at jeg ikke synes, at de principielle Ændringer, der ere foretagne af den højtærede Minister, ere Forbedringer. Der tænker jeg særlig paa Ændringerne i §§ 2 og 3 under Afsnit I. Ministeriet gør opmærksom paa den Omdannelse, der efter Lovforslaget finder Sted fra Bygningskommission til Bygningsdirektorat, og Ministeriet forbeholder sig derfor videre Dispensationsret eller rettere sagt forbeholder sig Ret til at gribe ind i flere Tilfælde, end det kommunale Lovforslag forudsatte. Det forekommer mig, at hvis man kan faa en saa fuldkommen Lov, at den tager Sigte paa alle foreliggende Forhold og paa Forhold, som Erfaringen siger kunne komme til at foreligge, er det bedst at lovfæste det med det samme fremfor i vid Udstrækning at lægge den endelige Afgørelse over i Ministeriet. Jeg haaber aldrig, at de Forhold skulle komme igen, men jeg tillader mig at minde om de meget heftige Debatter, der for nogle Aar siden fandt Sted her paa Rigsdagen, hvor en tidligere Justitsminister paa Trods af alt muligt, for, som det senere blev afgjort, at fremme personlige Forhold, gav Dispensationer. Jeg tænker her paa de berygtede Historier ude ved de Adolphsenske Grunde, og der kunde anføres flere. Jo mere man kan komme bort fra Dispensationsbestemmelser, desto bedre er det. Det forekommer mig ikke, at man kan have nogen Grund til at nære Tvivl om det retfærdige i den Afgørelse, som Kommunalbestyrelsen træffer. Kommunalbestyrelsen maa have den Pligt til enhver Tid at se paa samtlige Borgeres Interesser fremfor at se paa den enkelte byggenes Interesser.

Jeg blev noget forbavset over at høre det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds omtale Personellet i det kommende Bygningsdirektorat. Han gjorde nogle Bemærkninger om, at ikke alene Stadsbygmesteren skulde være en akademisk uddannet Arkitekt, og kritiserede, at man fra Ministeriets Side har indført en Bestemmelse om, at Understads-